

KERST IN DE BOEKHANDEL

Marleen Ziemerink
December 2020

www.favoritez.nl

17 december

Het belletje boven de deur rinkelde feestelijk en Hannah duwde de zware deur nog iets verder open. Het was jaren geleden dat ze in een boekwinkel was geweest en ze keek even onwennig om zich heen. Op de achtergrond speelde een bekend kerstliedje en ze zag vanaf haar plek bij de deur verschillende mensen rustig tussen de boeken neuzen.

Ze zette aarzelend wat stappen richting de grote tafel midden in de winkel en zag een paar bekende covers op tafel liggen. Hoewel ze zelf nooit las, herkende ze een paar boeken van social media. Haar vingers ging langs de kaft van een thriller die haar bekend voor kwam. Welk boek moest ze toch kopen voor haar thrillerverslindende opa?

‘Kan ik je ergens mee helpen?’ klonk een stem achter haar en even schrok Hannah op. Ze draaide zich iets te snel om, waardoor haar tas een paar boeken op de tafel achter haar deed verschuiven.

‘Oeps, sorry!’ Haar handen grepen de boeken vast voordat ze in een stapel op de grond zouden belanden. Toen alle boeken veilig op tafel lagen, bekeek ze de man tegenover haar eens goed. Voor haar stond een knappe man met donkere krullen die speels over zijn voorhoofd vielen. Zijn groene ogen schuilden achter een dunne bril met ronde glazen en door de glimlach die op zijn gezicht verscheen, ontstonden er kuiltjes in zijn wangen.

Hannah realiseerde zich dat ze de boekhandelaar al een paar seconden te lang aan zat te staren en ze knipperde snel. ‘Ja, sorry, ik ben op zoek naar een boek.’

Een speelse grijns verscheen op zijn gezicht en hij knipoogde. ‘Daar kan ik je vast mee helpen. Gelukkig ben je niet op zoek naar een fiets, want die hebben we hier niet.’

Hannah beet op haar lip om niet te lachen en beseft hoe dom haar vraag over moest komen. ‘Juist.’

‘Naar wat voor boek ben je op zoek?’ De man was inmiddels om haar heen gestapt en schikte de tafel opnieuw, nadat zij de helft van de boeken een nieuw plekje met haar tas had gegeven.

‘Een thriller voor mijn opa. Maar ik weet niet welke auteurs hij graag leest. Ik lees zelf niet en ik zou niet weten waar hij wel van houdt.’ Een bloes verscheen op haar wangen en ze had geen idee waarom. Het had haar nooit uitgemaakt dat ze als enige van haar familie niet van lezen hield, maar nu ze voor deze knappe boekhandelaar stond vond ze het opeens verschrikkelijk dat de liefde voor boeken haar blijkbaar had overgeslagen.

Hij keek haar even speels geschokt aan. ‘Een niet-lezer heeft de weg naar de boekenhemel gevonden. Met kerst is alles mogelijk.’ Hij knipoogde nogmaals en ging haar toen voor naar een rij met kasten aan de zijkant van de winkel.

Zijn vinger ging langs de planken en na een paar tellen greep hij een exemplaar van de plank. ‘Dit is een vrij onbekende auteur, maar een erg geliefd boek onder thrillerlezers.’ Hij overhandigde haar het exemplaar en even stond ze ongemakkelijk met het boek in haar handen. De cover leek op een gemiddelde thriller en ze had geen idee wat ze van de flaptekst moest vinden.

‘En als hij het niet goed vindt, mag hij het altijd ruilen natuurlijk.’

Hannah knikte en keek hem aan. ‘Dan neem ik deze.’ Ze gaf het boek weer terug en raakte daarbij even zijn vingers aan. Een schokje ging door haar heen, maar ze negeerde het gevoel dat de man bij in haar opriep en volgde hem naar de kassa’s.

Ze keek zwijgend toe hoe hij het boek aansloeg en inpakte. Ze betaalde en pakte het ingepakte cadeautje van hem aan.

‘Veel geefplezier en fijne feestdagen,’ zei de boekhandelaar en glimlachte.

Hannah mompelde een bedankje en vluchtte bijna de winkel uit.

18 december

Bram plaatste drie nieuwe boeken op de plank toen hij opkeek nadat het belletje boven de deur rinkelde. Hij keek even verbaasd op toen hij het meisje van gisteren ongemakkelijk bij de ingang zag staan. Hij verbeterde zichzelf in zijn hoofd dat de klant absoluut geen meisje meer was, maar haar

ongemakkelijke en verlegen houding zorgde ervoor dat ze er jonger uitzag dan ze daadwerkelijk moest zijn. Hij liep op haar af. 'Vond je opa het boek niet mooi?'

Een lichte blos verscheen op haar wangen. 'Eh jawel,' stotterde ze. 'Nee, wacht, dat weet ik nog niet. Ik heb het nog niet gegeven. Maar ik ben gisteren vergeten dat mijn tante ook graag leest.'

Bram knikte begrijpend. 'En het is hier natuurlijk ook hartstikke gezellig, dus extra leuk dat je ons een tweede bezoekje brengt.' Hij kon het niet laten om te knipogen, zeker omdat ze daar gisteren extra verlegen op reageerde. En ja hoor, haar wangen kleurden nog iets extra roze.

'Wat leest je tante graag?'

'Romans, maar niet de zoetsappige variant,' antwoordde ze en bij haar laatste woorden quote ze met haar vingers in de lucht. 'Dat zijn haar eigen woorden,' voegde ze eraan toe.

Bram glimlachte en liep naar de romans achter in de winkel. Hij liet zijn blik over de kast gaan en pakte uiteindelijk een boek van de onderste plank die met de cover naar boven naar de klanten riepen. 'Dit is een prachtig verhaal over een jong meisje dat op zichzelf dient te vertrouwen. Geen zoetsappig verhaal, maar een prachtige roman die je tante ongetwijfeld niet onberoerd zal laten.'

Hij drukte haar het boek in haar handen en zag hoe haar blik over de groene cover ging. Net als de dag ervoor drukte ze het boek weer terug in zijn handen en volgde hem naar de kassa waar ze afrekende.

'Tot morgen, dan maar?' grapte Bram en hij kon een lach niet onderdrukken toen ze met rode wangen de winkel verliet.

19 december

Tot haar eigen grote verbazing stond Hannah de volgende middag weer in de boekwinkel. Hoewel ze voor haar andere familieleden prima andere cadeautjes had kunnen bedenken, belandde ze toch weer in de plaatselijke boekhandel. En dat had niets te maken met de boeken die ze daar verkochten, maar alles met de persoon die ze aan haar had verkocht.

Deze keer stond ze met meer zelfverzekerdheid midden in de winkel en ze liet haar blik over het personeel gaan. Na een paar tellen zag ze haar favoriete verkoper bij de kassa een andere klant helpen. Een gevoel van teleurstelling ging door haar heen, maar dat verdween als snel toen hij haar zag en een grote glimlach op zijn gezicht doorbrak.

Ze glimlachte terug en besloot naar de kinderboekenafdeling te gaan. Een boek voor haar neefjes leek opeens een goed idee en ze pakte een willekeurig prentenboek van de plank.

'Kan ik u ergens mee helpen?' klonk een onbekende stem achter haar. Ze draaide zich om en zag een vrouw van middelbare leeftijd haar vriendelijk aankijken. Voordat ze een reactie kon geven, stond de andere verkoper naast zijn collega.

'Bedankt, Els, maar ik help deze mevrouw wel.' Hij legde zijn hand op zijn collega's schouder en even was Hannah jaloers op de aanraking. Wat was er mis met haar?

Els keek hen beiden even vreemd aan, maar vervolgde toen haar weg naar een andere klant die zoekend om zich heen leek te kijken.

'Hallo daar,' groette de boekverkoper haar en hij wees naar de boekenhoek waar ze samen in stonden. 'Laat me raden, je bent vandaag op zoek naar een boek voor je oom?' Hij grijnsde om zijn grapje te onderstrepen en ze kon het niet helpen om in lachen uit te barsten.

'Ik denk dat ik mijn oom niet blijer kan maken dan met een boek over, eh... ' Hannah wierp snel een blik op het boek dat ze toevallig in haar handen had. 'Gorgels?'

'Heel begrijpelijk,' antwoordde hij. 'Niet dat ik klaag, maar is het niet een stuk efficiënter om in één keer al je kerstaankopen in dezelfde winkel te doen?'

Hannah beet op haar lip en ontweek zijn blik. 'Maar gezellig is dat niet, toch?' Het verbaasde haar dat er zo'n flirterige zin over haar lippen was gekomen.

Hij begon te lachen en stak vervolgens zijn hand uit. 'Daar heb je een goed punt. Ik ben Bram.' Ze schudde zijn hand. 'Hannah.'

‘Er zijn dus ook kleine boekenwurmpjes in jouw familie?’ vroeg Bram met een blik op het boek in haar handen.

Ze knikte. ‘Ik ben de enige in onze familie van zestien die niet van lezen houdt.’

Bram speelde weer een geschokte blik. ‘Ik vind het dan extra knap dat je dan elke dag weer opnieuw een boekwinkel binnenstapt. Dan moet je wel heel veel om je lezende familieleden geven.’

‘Dat heeft niets met mijn familieleden te maken,’ flapte Hannah eruit en gelijk voelde ze hoe haar wangen vuurrood worden.

Bram leek niet geschokt door haar opmerking. Hij leek zelfs gevleid. ‘Misschien kun je morgen dan terugkomen voor de rest van je familieleden?’

Hannah knikte. ‘Voor nu neem ik dit boek mee.’ Ze betaalde en verliet vervolgens voor de derde keer op rij de winkel met een ingepakt boek in haar tas.

20 december

De hele dag was Bram afgeleid geweest. Zijn blik ging bij elk belletje naar de ingang en elke keer was hij teleurgesteld dat Hannah niet naar binnenliep. Ondanks dat het een van de drukste dagen van het jaar was geweest, leek de tijd voorbij te kruipen. Nu was het bijna sluitingstijd en Hannah was niet langs geweest.

Hoewel Hannah de drie dagen ervoor elke dag in de namiddag was langsgekomen, had Bram vandaag zelfs geen lunchpauze buiten de deur genomen, bang om haar te missen.

‘Wat ben je vandaag afwezig, Bram,’ mopperde Edward. Hij was als eigenaar van de boekwinkel al jaren Brams baas, maar ondanks de officiële werkrelatie die ze hadden en het grote leeftijdsverschil, leken ze eerder op vrienden. Bram was dan ook allesbehalve beledigd door het toontje van zijn werkgever.

‘Sorry, Edward, ik verwacht iemand,’ antwoordde Bram, nog steeds met zijn blik op de deur. Buiten was het inmiddels helemaal donker geworden en de lampjes in de winkelstraat schitterden feestelijk naar binnen.

‘Het meisje dat je de afgelopen drie dagen hebt geholpen?’

Daardoor werd Brams blik wel van de deur weggetrokken. ‘Viel het zo op?’

Edward liet zijn kenmerkende bulderende lach horen en de laatste klanten die nog in de winkel waren keken vrolijk op. Edward was al decennialang de lachende boekverkoper en stond bij veel klanten ook zo bekend.

‘Bram, je had nog net geen hartjes in je ogen toen ze voor de derde keer binnenkwam gisteren. En ook Els vertelde dat je haar speciaal wilde helpen.’

Het enige wat Bram deed was onschuldig grijnzen naar zijn baas.

‘Ik ben bang dat ik je moet teleurstellen, want je mysterie dame lijkt niet meer te komen.’ Edward viste de sleutel uit de kassalade en liep naar de deur toe. De meeste klanten hadden inmiddels de winkel verlaten en de laatste klant rekende zijn aankopen af bij de kassa. Toen de winkel – op het personeel na – leeg was, sloot Edward de deur en draaide deze op slot.

‘Morgen een nieuwe kans,’ grapte hij met een knipoog naar Bram.

24 december

Hannah rende door de winkelstraat naar de boekhandel. De afgelopen dagen was het vanuit het niets gekkenhuis geweest op het werk, waardoor ze slechts één keer langs had kunnen gaan. Helaas was Bram die dag niet aan het werk geweest, dus had ze zich verplicht gevoeld een boek voor haar zus en oma bij een collega van Bram te kopen. Ze had niet gedurfd om te vragen of Bram vandaag aan het werk zou zijn, dus ze hoopte met alles wat ze in zich had dat hij er vandaag zou zijn.

Ze duwde de deur harder open dan ze had gepland en het belletje rinkelde luid boven haar hoofd. Ze liet haar blik door de winkel gaan, maar ze kon op het eerste oog Bram niet vinden. Ze moest alleen nog een cadeautje voor haar moeder en haar moeder had gelukkig een lijstje gemaakt met

boeken die ze nog graag wilde hebben. Samen met haar zus had Hannah besloten om twee boeken van het lijstje te kopen. Haar moeder stond graag in de keuken, dus Hannah liep gelijk door naar de kookboeken. Onderweg naar de kast keek ze om zich heen of ze ergens een glimp van Bram zou opvangen.

Treuzelend draalde ze voor de boekenkast en trok na een paar minuten uiteindelijk de twee kookboeken die ze voor haar moeder wilde kopen van de plank. Ze had gehoopt dat Bram misschien in het magazijn zou zijn, maar hij leek vandaag niet te werken. Ze kon een teleurstellend gevoel niet onderdrukken en liep met haar ziel én de twee kookboeken onder haar arm naar de kassa.

Els, de collega die haar een paar dagen geleden had willen helpen, maar waar Bram een stokje voor haar gestoken, sloeg de boeken aan. 'Jij bent Hannah, toch?'

Hannah keek verbaasd op en knikte.

De boekverkoopster dook onder de toonbank en kwam tevoorschijn met een cadeautje dat op een ingepakt boek leek waarop een kaartje zat vastgeplakt. Haar naam stond er met zwarte pen opgeschreven. 'Ik moest je dit geven. Je mag het thuis pas openmaken.'

Verbaasd en verrast pakte Hannah het pakje aan en bleef er even verwonderd mee in haar handen staan. Ze betaalde en liet de twee cadeautjes voor haar moeder in haar tas glijden, maar bleef het cadeautje voor haarzelf vasthouden.

Ze wenste Els een fijne kerst, verliet de winkel en fietste in een bijna moordend tempo naar huis. Thuis, met haar jas nog half aan, plofte ze op de bank en opende de envelop.

Lieve Hannah,

Hopelijk is dit een fijne verrassing en geen creepy stalkerig cadeautje. Allereerst hoop ik natuurlijk dat je bent langsgesproken voor kerst en dat je dit kaartje überhaupt leest. Aan de vorm van het cadeautje zal je vast hebben geraden dat het een boek is. Of misschien ben je wel zo'n persoon die eerst het cadeautje openmaakt en dan pas de bijbehorende kaart leest. Ik ben van mening dat iedereen van lezen houdt, als ze maar hun favoriete boek hebben gevonden. Ik hoop dat dit boek jouw liefde voor lezen een beetje kan aanwakkeren.

Maar dat is niet de enige reden dat ik dit cadeautje voor je heb achtergelaten. Er zit ook een kleine egoïstische reden achter. Indien jouw hele familie op tweede kerstdag 's avonds aan het lezen is, hoop ik je te kunnen zien. Ik zou je graag beter leren kennen, dus ik wacht op je met een glas wijn in het café naast de boekhandel om 20:00 uur.

Hopelijk tot dan en fijne kerst!

Bram

Ze haalde voorzichtig het papier van het boek en er kwam een prachtig wit boek tevoorschijn met een blauwe rug en prachtige illustraties op de voorkant. Ze sloeg het boek open en ook de binnenkant was gevuld met prachtige illustraties. Hannah kon zichzelf niet inhouden en begon bij de eerste pagina te lezen.

Hannah werd opgeschrikt door haar telefoon. Ze keek verwaasd om zich heen, merkte opeens op dat ze nog steeds half met haar jas aan op de bank zat en dat het inmiddels donker was geworden. De enige reden dat ze nog steeds kon lezen was van het licht van de kerstboom. Ze was compleet opgeslokt door het verhaal over een bijzondere vriendschap.

Haar telefoon ging nog een keer en ze viste het uit haar jaszak. Haar zus belde.

'Hoi Laura,' antwoordde ze, met nog steeds haar blik op het boek op haar schoot.

'Waar zit je in hemelsnaam? Iedereen is er al.' In plaats van haar te begroeten, spuwde haar zus gelijk chagrijnig vragen op haar.

‘Rustig, zusje, ik ben wat later. Begin maar vast met eten, als jullie enkel op mij aan het wachten zijn.’

‘Je weet dat mama altijd uren in de keuken staat, dus dat is het probleem niet.’ Laura was inmiddels wat gekalmeerd. ‘Maar je bent hier altijd het eerste.’

‘Ik, eh, was afgeleid,’ bekende Hannah en klapte het boek dicht. Hoewel het geen probleem was, had haar zus wel gelijk. Ze was normaal altijd eerste en voor haar doen was ze nu erg laat. Gelukkig woonden haar ouders niet ver weg en hoefde ze zich enkel even om te kleden. Kerst bij haar familie was geen feest waarbij iedereen zich helemaal opdirkte, maar juist een feest waarbij je ook gerust in je pyjama kon aanschuiven.

‘Ben je weer verslaafd aan een nieuwe serie?’ zuchtte Laura en daar moest Hannah om lachen.

‘Nou, als je het echt wilt weten, ik was aan het lezen.’

Van pure schok bleef het stil aan de andere kant. Hannah greep deze kans aan om snel het telefoongesprek te beëindigen. ‘Ik zie je zo, zus!’ En ze hing op.

Ze legde het boek met eerbied op haar nachtkastje en begon zichzelf vervolgens in een snel tempo om te kleden. Gelukkig lag haar outfit al klaar en kon ze binnen tien minuten met haar tas cadeautjes weer op de fiets zitten.

Na nog geen half uur nadat ze had opgehangen stond ze midden in de woonkamer bij haar ouders. De hele familie was er al, zoals Laura al had gezegd. En blijkbaar had Laura ook haar mond al opengetrokken, want in plaats van dat iedereen haar een fijne kerst wenste, kreeg ze meerdere keren de vraag welk boek ze aan het lezen was. En voor de eerste keer in haar leven verlangde Hannah naar het moment dat ze terug in een fictieve wereld kon stappen.

26 december

Gespannen zat Bram veel te vroeg aan een tafeltje bij het raam in het café naast de boekwinkel. Hij had enorm getwijfeld of hij het boek met het kaartje moest achterlaten bij Els, maar was blij toen Els hem via een berichtje had laten weten dat Hannah het boek had aangepakt en zelfs verrukt had gekeken toen Els het in haar handen had gedrukt. Nu kon hij alleen maar wachten totdat ze kwam opdagen.

Hij had expres zijn nummer niet op het kaartje gezet, maar nu had hij daar spijt van. Wat als ze niet op kwam opdagen? Wat als ze hem helemaal niet zag zitten? Maar hij kon zich niet voorstellen dat hij die klik die hij had gevoeld had ingebeeld.

Bram nam een slokje van zijn wijn en wierp een blik op zijn horloge. Het was bijna tijd en hij kon zijn zenuwen inmiddels niet meer bedwingen. Hij had een plekje bemachtigd aan het raam met een goed uitzicht op de deur, dus hij zou haar niet kunnen missen.

Het verbaasde hem dat hij in iets meer dan een week tijd zo ondersteboven van iemand was geraakt. En ook nog iemand die niets met lezen en boeken had, een wereld die hem zo bekend was.

Zijn aandacht werd getrokken door een persoon in een rode jas die buiten een fiets op slot zette. Hoewel Hannah de afgelopen week in de boekwinkel steeds een zwarte jas had gedragen en de persoon met haar rug naar hem toe stond, wist hij – diep van binnen – dat dit Hannah was. Zijn vermoeden werd bevestigd toen ze zich omdraaide en zijn blik ving.

Een glimlach verscheen op haar gezicht en hij voelde hoe zijn eigen mondhoeken ook omhoogkwamen. Zijn blik hield haar even gevangen, maar toen verbrak ze het oogcontact om naar binnen te komen. Hij volgde hoe ze naar binnenstapte en onderweg naar zijn tafeltje al haar shawl afdeed en haar jas opende. In de paar seconden die het haar kostte om naar hem toe te komen zag hij hoe ze gekleed was in een prachtig zwart jurkje en hij kon zijn ogen amper van haar afhouden.

‘Hoi,’ zei Hannah zacht toen ze voor hem stond.

‘Hoi,’ antwoordde Bram en hij grijnsde. ‘Wat fijn dat je bent gekomen,’ voegde hij eraan toe, tegelijk toen Hannah zei: ‘Bedankt voor het boek.’

Hij glimlachte. ‘Is het ongelezen ergens onder in een kast gekomen?’

Ze schudde haar hoofd en de bekende blos die hij nu al een paar keer had gezien verscheen op haar wangen. 'Nee, ik heb het gelijk die middag gelezen. En inmiddels heb ik het nog een keer van voor naar achter verslonden.'

Een trots gevoel overspoelde hem en hij wilde haar het liefst in zijn armen trekken. 'Ik wil je graag kussen,' flapte hij eruit.

Hannah leek verbaasd, maar niet geschokt. Ze knikte bijna onzichtbaar en dat was alles wat hij nodig had. Hij pakte haar handen, die koud aanvoelden, en trok haar naar zich toe.

'Ik ben nog nooit zo blij geweest dat ik iemand een boek cadeau heb gedaan,' mompelde hij voordat hij zijn lippen op haar mond drukte.

Fijne kerst!